

ПРОТОКОЛ

№ 371

гр. Пловдив, 07.09.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на седми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Емилия Ат. Брусева

Членове: Милена Б. Рангелова

Надежда Л. Махмудиева

при участието на секретаря Нели Б. Богданова
и прокурора Р. Б. П.

Сложи за разглеждане докладваното от Милена Б. Рангелова Въззивно частно наказателно дело № 20235000600395 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 09:06 часа се явиха:

Производството е по чл. 65, ал 7 и 8 от НПК.

Образувано е по частна жалба на адв. Н. Д. – защитник на обвиняемите П. Р. и А. М. М. срещу определението по ЧНД № 1804/2023 г. на Пловдивския окръжен съд, с което е отхвърлено искане за изменение на мерките им за неотклонение „задържане под стража“.

Обвиняемият П. Р. се явява лично, доведен от П. а., и с **адв. Н. Д.**, редовно упълномощена, и с другия си защитник - **адв. С. А. Л.**, също редовно упълномощена.

Обвиняемият А. М. М. се явява лично, доведен от П. а., и с **адв. Н. Д.**, редовно упълномощена, и с другия си защитник **адв. С. А. Л.**, също редовно упълномощена.

В залата се явява преводач от български на италиански език и обратно **Ш. К. Ч.**, която е бил преводач на двамата обвиняеми и пред Пловдивския окръжен съд.

Обвиняемият П. Р.: Нямаме против този преводач, добре ни беше преводът пред първата инстанция.

Обвиняемият А. М. М.: Също не възразявам Ш. Ч. да ни е преводач. Добър беше преводът пред ПОС.

Тъй като по делото са налице данни, че обвиняемите П. Р. и А. М. са италиански граждани, говорещи италиански език, следва да се назначи явяващият се и участвал в първоинстанционното производство по делото преводач от български на италиански език и обратно, като такъв на обвиняемите и по настоящото производство, поради което съдът

О П Р Е Д Е Л И:

Назначава Ш. К. Ч. като преводач от български на италиански език и обратно на обвиняемите **П. Р. и А. М..**

Ш. К. Ч. (със снета самоличност)

На преводача **СЕ РАЗЯСНИ** отговорността по чл. 290, ал. 2 от НК за неверен превод.

Преводачът Ш. К. Ч. – Обещавам да правя верен и точен превод.

Прокурорът: Да се даде ход на делото.

Адв. Д.: Да се даде ход на делото.

Адв. Л.: Да се даде ход на делото.

Обвиняемият Р.: Да се даде ход на делото.

Обвиняемият М.: Да се даде ход на делото.

Съдът счита, че няма процесуална пречка за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА се делото.

На страните **се разясниха** правата по чл. 274 и чл. 275 от НПК.

Прокурорът: Оспорвам частната жалба. Не правя отводи. Нямам искания. Няма да соча доказателства.

Адв. Д.: Поддържам частната жалба. Нямаме отводи.

Имаме две искания по доказателствата. Моля да приемете като писмени доказателства два акта за раждане на непълнолетните деца на обвиняемия **П. Р.**, които не са преведени, издадени съгласно Виенската конвенция и второ - да дадете възможност обвиняемият **М.**, в качеството си на едноличен собственик на капитала на търговските дружества, да направи проверка на истинността на документите, с които се сдобил от банка „А“ преди съдебно заседание, а именно – **ЧМР-та** за извършен международен превоз, фактури за заплащане на превози от **Б. до И.** на трюфели и първични счетоводни документи на двете италиански дружества. Просто искам той да ги прегледа и да каже дали това са истинските документи и да бъдат депозирани като доказателства по делото. Преведени са за нуждите на банка „А“ – клон **Б.** Доказателствената ни цел е да установим по безспорен начин, че дружествата „Т.“ и „Т.“, които са със седалище и адрес на управление в **Р. И.**, не биха могли да бъдат субекти на престъплението по чл. 255 от НК, дотолкова доколкото Законът за корпоративното подоходно облагане не ги определя в кръга на данъчно задължените субекти на територията на **Р. Б.** Т.е., ако има друг данъчен субект, който не е изпълнил вменените му задължения по ЗКПО, то това не са двете италиански дружества и още по-малко техният управител в качеството си на физическо лице, тъй като основната теза на обвинението е,

че организираната престъпна група, в която съдът приема, че те са участници, е с цел да бъде извършено данъчно престъпление по чл. 255 от НК, на което обаче престъпление двамата присъстващи обвиняеми не биха могли да бъдат извършители априори, понеже законът не изисква от тях никакво поведение, различно от това, което те са имали. После ще го развия допълнително, обсъждайки мотивите на държавното обвинение и тези на първоинстанционния съд.

В документите има такива наведени доводи на подобна обвинителна теза, по-конкретно в Европейската заповед за разследване, която се представи в съдебното заседание на 31 август. Ако може повече конкретика да даде тук присъстващия прокурор.

ПРОКУРОРЪТ: По отнош.е на исканата конкретика достатъчно е защитата да се запознае с материалите по делото, с обвиненията, доказателствата, които са събрани, за да установи, че не това е тезата на обвинението. По това дело не се разследват извърш. данъчни престъпления, по които извършители да са тези обвиняеми от И.. Тезата е ясна, но не възразявам да бъдат приети доказателствата, макар че преследваната доказателствена цел е ирелевантна, защото се разследват данъчни престъпления, засягащи финансовите интереси на Б., извърш. в Б. (това ни е тезата), с извършител обвиняемият С. и помагачи и подбудители тези двама италиански граждани. Точно такова е работно обвинение за ОПГ срещу тези двама италиански граждани тук в Б..

Обвиняемият М.: Поддържам жалбата и нямам отводи. Заявявам, че прегледах документите, за които говори адвокатката, и аз ги представям с искане да бъдат приети и обсъдени от вас. Нямам искания за отводи.

Адв. Л.: Поддържам частната жалба. Не правя отводи.

Обвиняемият Р.: Поддържам жалбата. Нямам искания, вкл. за отводи.

Съдът ще приеме като писмени доказателства представените документи, за да даде възможност на защитата на обоснове своята позиция по избрания начин.

Ето защо съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА и ПРИЕМА представените документи, изброени от адв. Д..

Прокурорът: Нямам други искания. Считам делото за изяснено.

Адв. Д.: Нямам други искания. Считам делото за изяснено.

Адв. Л.: Нямам други искания.

Обв. Р.: Нямам искания.

Обв. М.: Нямам други искания.

С оглед становищата на страните и като счете делото за изяснено от фактическа страна, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ.

Адв. Д.: Уважаеми апелативни съдии, по мотивите, които съм изложила, моля да отмените определението, постановено по ЧНД № 1804/2023 г., с което е оставено без уважение искането за промяна на мярката за неотклонение или нейната пълна отмяна по следните съображения:

На първо място, производството е по чл. 65 НПК и сезираният съд е трябвало да обсъди и провери всички факти и обстоятелства относно законосъобразността на постановената мярка за неотклонение към момента, в който е направено искането за нейната промяна. И групите факти и обстоятелствата, които е трябвало да анализира съдът и да обобщи в правни изводи, подкрепени само с доказателства, не са обсъдени всъщност. Те са противоречиви, както сами на себе си, така и на закона.

На първо място, представителят на държавното обвинение в заседанието на 31-и август казва, че към момента на съдебното заседание не са настъпили нови обстоятелства относно факти и обстоятелства, които окръжният съд е установил при първоначалното гледане на мярката за неотклонение. Тук следва да кажа, че първоинстанционният съд, когато потвърждава първоначалната мярка, мотивира и обуславя заключението си, че е налице нисък интензитет на обосноваване на предположението, че настоящите задържани, които са привлечени за участие в ОПГ с цел подпомагането на С. да извърши данъчни престъпления, е с много нисък интензитет, т.е. от една страна приемаме, че интензитетът е много нисък, а прокурорът казва, че това не се е променило. Това наистина не се е променило, но това е положително за задържаните заключение, още повече че прокуратурата е продължила да извършва следствени действия след задържането. Едно от действията е да направи проверка в чейндж бюрата на територията на гр. Ш. и т.н. дали обв. С. е извършвал обмен на валута, най-вероятно с цел да докаже, че парите, които е получавал от М., е използвал за продажба, така че ще се прецизира, с дата на изпълнение крайна на това действие 07.07.2023 г., когато вече тримата обвиняеми са били задържани (на 22.06.2023 г. и на 23.06 представителят на държавното обвинение иска вземане на мярка за неотклонение „Задържане под стража“). Имам предвид, че в периода от арестуването, от 23-и до днес, по делото е извършено само едно следствено действие от разследващите органи, а това е да проверят дали обвиняемият С. е извършвал обмен на валута в чейндж бюра на територията на Р. община, на Ш. община. Направено е и разпознаване по снимка, разпитвани са работещите в бюрата дали не са виждали лицето С. там. Това е неотнормено към двамата задържани. Но абсурдното е, след като работещ в чейндж бюро в Ш. казва, че на 29 юни, около 10 часа е видял С. да закупува български левове, продавайки валута, са изисквани регистрациите на камерите, наблюдаващите камери, направена е експертиза, която е установила, че това не е С.. Ами не е, той е в ареста, няма как на 29-и той да отиде в Ш. и да обмени валута. Това е единственото следствено действие, плюс издаване на ЕЗ за разследване, за която в кориците на делото не се съдържа никакво доказателство дали държавното обвинение я е изпратило на МП, дали МП я е изпратило в И. по реда, предвиден в закон и международни актове. Как тогава се обосновава необходимост по чл. 57 от НК за съществуването на взетата мярка за неотклонение към този момент.

В съдебното заседание на 31 август представителят на държавното обвинение представи и допълнителни обяснения, дадени от третия задържан - С., с които прокуратурата иска да обоснове предположението, че настоящите задържани М. и Р. евентуално биха могли да са участвали в извършване на престъпление по чл. 244а НК, за което обаче нито им е предявено обвинение, нито се извършват следствени действия към момента, нито има образувано

досъдебно производство, като следва да бъде отбелязано, че това са показания, които са дадени от третия обвиняем, който е в конфликт на интереси с настоящите задържани, който в първата част на обясненията казва, че е собственик на МПС, с което се извършва транспорт на трюфели по поръчка на собственика на фирмата на М. и на други контрагенти. В подкрепа на обвинителната теза, че има опасност да извършат ново престъпление или са извършили такова по чл. 244а НК, показанията на С. в тази насока са, че същият се е съгласил в началото на 2023 г. да върне парични средства по искане на обвиняемия П. Р. в И., като мотивът му за това е да стане приоритетен доставчик на трюфели за нуждите на дружествата Т. и Т., а в същото време казва, че са договорили едно минимално количество от 8 тона за цялата 2023 г., т.е. ти признаваш, че количествата са минимални, а в същото време искаш да станеш приоритетен доставчик! Няма интерес, няма мотив ти да се съ согласиш да прехвърлиш налични парични средства. Плюс това той казва, че средствата, парите не са върнати на П. Р. в И., а ги е доставил на трето лице в С.. И там не се е виждал да ги дава на П. Р.. Отделно от това заявява, че мотивът му да направи това нещо е, че щял да получи 1% възнаграждение от сумата, която прехвърля през граница и предава на трето лице, което не е П. Р.. А той какво общо има с този превод на пари, ако допуснем, че са извърш., защото по делото няма обективни доказателства освен волеизявленията на С., чията процесуална защита е проблем на други колеги, не е наш. Но категорично смятаме, че с това действие, дори и да се предположи, че би могло да се осъществи състав на престъпление, то в никакъв случай двамата задържани не участват в това деяние със С..

Сега по чл. 244а НК доколко поведение на С. е съставомерно по този тест, няма да обсъждам, не ни интересува, няма отнош. към вида на мярката за неотклонение, която е наложена на двамата задържани в тази фаза на производството.

Още едно твърдение на държавното обвинение в предходно съдебно заседание: казва, че от представените документи можело да се установи, че двамата задържани коректно били подали към данъчните си служби декларации и че също по този начин обв. С. коректно е подавал документите си към данъчните служби в Б.. Тоест, прокуратурата приема, че от една страна С. коректно е депозирал и изпълнил данъчните си задължения, от друга страна, го обвинява по чл. 255 НК.

Дори да приемем, че те са помагачи, не става ясно какъв е техният мотив да бъдат такива, при условие че те са декларирали продажбите си в И., плащали са ДДС, плащали са на български превозвачи, извършвали са регулярна търговска дейност. Какъв ще бъде техният мотив да подпомогнат С. да извърши данъчни наруш.я? Самият С. казва, че те не са купували на по-ниска цена от него. Т.е. ниска цена и свързаната с нея по-голяма печалба в И. не може да бъде мотив да го подпомагат, защото подобна ниска цена не е била р.лизирана.

Още повече че трябва да се отговори на въпроса за тези 2 месеца и половина, през които изтърпяват най-тежката мярка за неотклонение „задържане под стража“, не са извърш. нови процесуално-следствени действия: не са разпитвани нови свидетели, не са събирани нови доказателства, нищо. Инерцията на прокуратурата може ли да обуслови продължаващо задържане. Целите на чл. 57 НПК са много ясно определени от законодателя и те не са налице в настоящото производство.

Няма нито една обективна подкрепа или доказателство, които да водят на извода, че настоящите обвиняеми биха могли да се укриват. Много добре

първоинстанционният съд при вземането на мярката по чл. 63 и 64 НПК мотивира това, че бидейки италиански граждани, които нямат постоянна адресна регистрация в Б., не можело да се твърди, че само заради това биха се укрили. Няма никакви доказателства, абсолютно никакви - нито преки, нито косвени, нито писмени, нито гласни, конкретни, които да създават Р.лна опасност и конкретна 68-годишният М. и 45-годишният Р. - баща на две непълнолетни деца, да извърши ново престъпление, при условие че и двамата са неосъждани. И по тази причина липсва и третата предпоставка – да се укрият, за да не изтърпят наказание, още повече че в тази насока ние наехме имот, на който, в случай че съдът прецени за необходимо да промени мярката от „Задържане под стража“ в „Домашен арест“, която между другото от ЕС и от Б. - ВКС е призната като еднаква по тежест, еднакво ограничаване на правото на лично придвижване и свобода само че се изтърпява при различни условия. В тази насока не се споделя изводът на ПОС от съдебно заседание на 31.08.2023 г., че двамата обвиняеми биха могли да се отклонят от спазването на променената мярка или условията, при които да бъде изтърпявана. Тоест, следва да приемете, че ОС Пловдив поставя под съмнение възможността компетентните органи да извършват адекватен контрол с технически средства за начина, по който се изтърпява наложената мярка, т.е., ние приемаме, че имаме една мъртвородена норма от законодателя. В тази насока и заключенията на предходния съд са житейски необосновани и незаконосъобразни. Не може да се откаже смекчаване на мярката, защото полеката мярка не можела да се изпълнява.

Друго основание, на което искаме отмяната на определението по ЧНД 1804/2023 г. е, че съдът, за да мотивира това си свое рeшeнe, не прави никакъв анализ на доказателствата, твърдейки че ако същите бъдат освободени непременно ще отидат на този адрес. Разбира се, че ще отидат на този адрес в село Д., те се конвоират, никой няма да ги пусне и не биха предприели действия да се укрият от правосъдието на Р. Б.. Какво да разбираме под това? Какво иска да каже - че ако те се укрият, ще възпрепятстват разкриването на обективната истина? Та това е отпаднало основание още 2006 г. от българския законодател. Това не е предпоставка за вземане на мярка за неотклонение. На едно място се чете, че независимо от големия брой свидетели, които са изслушани, те биха могли да попречат на разследването, може би да се свържат със свидетелите вече разпитани или да укрият доказателства? Ама това не е тяхно задължение. Те имат право да изграждат защитна стратегия, да не правят изявления, да не представят доказателства. Б. беше критикувана за тази своя норма. Законът не изисква, с оглед търпяната мярка за неотклонение като мотив да се вземе опасността да се попречи за разкриване на обективната истина.

Данъчната основа на фактурите, които представих, за двете години е в размер на 4 800 000 – това, което аз съм видяла. Това са фактури, с които трюфелите са продавани в И., като техните дружества са продавачи, с които те са декларирали ДДС, като данъчната основа е 4 800 000. В първоначален етап се работеше и върху друго престъпление. Паричният поток в банковите сметки в италианското дружество в Б. „Т.“ до 2022 г., а след това от юни 2022 г. до май 2023 г. – „Т.“ е еквивалентен с данъчната основа на тези фактури и това е много важно, когато искаш да докажеш, че нямаш умисъл да извършиш престъпление в Б., а имаш намерение да работиш по прозрачен начин, по който ти позволява местният пазар. Не ни е идеята, че данъчната основа на фактурите е закупена от С., а от Б. въобще. Това го прецизирахме в предходното съдебно заседание. Затова и представихме доказателства, че има превод, който е свързан с покупки и от други дружества. Представихме

доказателства за превоз на трюфели от други дружества, а не само от това на С., както и самият М. пише - изкупени 3 тона, от 36 събирача, на обща стойност еди колко си. Документите, които са съпътствали пътуването и са улеснявали митническата проверка, тези документи подлежат на митническа проверка както в Б., така и в И..

Адв. Л.: Уважаеми апелативни съдии! Бих искала да уточня, че обвинението всъщност обхваща периода януари 2022 - март 2023 г. С. беше един доставчик, както много други, на дейността, извършвана от М., и П. е нает като негов служител. Всъщност, от разследването до този момент е ясно, че контактът със С. е бил един - единствен осъществен. Контактът е бил осъществен от П. Р., а не от М., който изобщо не го познава. Всъщност, изтеглянето на паричните средства от банка А, всички тези движения са били удостоверени с банкови извлечения, защото всичко е било законно и прозрачно. Изтеглянето на парични суми не е считано за престъпление, дори да са по-високи сумите, както и плащането в брой. Това, което ние оспорваме, това е несъответстваща и необоснована мярка, която е била наложена на днешните присъстващи обвиняеми. Не бихме могли да говорим за данъчни престъпления, извърш. от двамата обвиняеми в И., защото всичко е било депозирано, всякакви данъчни декларации, има доказателства за проследяване на движенията.

Два дни преди заседанието на 31 август С. е направил изявление, като е заявил, че е имал среща само един път с г-н М. в хотел и тези изявления на обв. С. са били направени два дни преди заседанието, само за да получи някакво процесуално предимство.

Няма доказателства, няма основание да се мисли, че има предаване на средства от П. Р. на С.. Няма никакви доказателства, открити от прокурора, за предаването на тези средства. Прокуратурата говори за участие в престъпна група. Но както знаем, за да може да се организира такава престъпна група, трябва да има една строга организация, с предвиждане на един неопределен, неуточнен брой престъпления. Къде е това основание? Какви са основните елементи на тази престъпна организация, за която твърди прокуратурата?

Съдът приема още от началото за доказана вината на обвиняемите, защото още от самото начало те са обявени за виновни. Бе изслушан свидетел Г. М.в, който е служител на Национална сигурност, който декларира изрично, че част от престъпленията биха били престъпления, извърш. евентуално в И.. Следователно, не може да бъде направена една обективна преценка относно щети, извърш. спрямо българската данъчна система. Съдът трябваше, всъщност, да прецени дали има индиции за виновност на двамата разследвани и към днешна дата се вижда, че не съществуват доказателства в тази процесуална фаза.

Рискът за укриване не е бил преценен даже и на първата фаза от процеса. Първият съд преди три месеца прецени за неоснователен риска от укриване, а 3 месеца след това, на 31 август съдът определи, че има риск от укриване? Нашият кодекс казва, че рискът не трябва да бъде само конкретен, но и актуален, съществуващ. И по всички тези причини ние настояваме за освобождаването на обвиняемите, със задължението да останат на българска територия. Липсва и мотивиране от страна на българския съд относно освобождаването със заплащане на гаранция.

Желаем постановяване на домашен арест на адреса, посочен в договора за наем, който сме представили, с електронни гривни и те изразяват съгласието си за това. Благодаря! Представям на съда резюме на моята теза на български език.

Адв. Д.: Моля да имате предвид, че тежестта на престъплението, за което са привлечени, не подлежи на преценка при определяне на мярката за неотклонение и при определяне на основателността на промяната с по-лека такава или нейната отмяна. За това нещо още 1992 г. ВКС на Б. се е произнесъл, както и европейските съдилища. Трябва да се проследят и анализират въз основа на събраните доказателства предпоставките на чл. 57 НПК, които се твърди, че не са налице, с оглед на престъплението, за което се намираме днес тук и съображенията на прокуратурата за неговото извършване.

Обвиняемият Р. (за лична защита): Съгласен съм с казаното от адвокатите ми.

Обвиняемият М. (за лична защита): Също съм съгласен с казаното от адвокатите ми.

Прокурорът: Уважаеми апелативни съдии, моля да потвърдите определението на Пловдивския окръжен съд.

Накратко, по следните съображения, без да се опитвам обстойно да опровергам защитните тези на двамата колеги, ще започна отзад напред.

Според колегата от И., не е налице организирана престъпна група, защото нямало съставена организация и, едва ли не, липсвал някакъв организатор, а такова обвинение няма понастоящем, защото според българския закон е възможно организираната престъпна група да няма ръководител и не е необходимо. В И. не знам как е. Структурирани са трайно, престъпно и с цел извършване на данъчни престъпления, защото дори самите обвиняеми, потвърждавайки казаното от защитата си, твърдят, че съвсем легално за тях е да отидат да изтеглят няколко стотин хиляди евро кеш, да ги предадат без всякакви документи на обвиняемия С. или други лица, свързани със същия, така че с част от кешовите пари да се заплати със своите берачи на диви гъби и трюфели, извършвайки данъчно престъпление, което, разбира се, ще бъде формулирано като стойност и период, след което да изнесе нелегално през границата на страната и върне част от кешовите пари в И. на същите тези двама обвиняеми, което действително дава основание и задължава прокурора на първа инстанция да помисли в друга посока – престъплението, за което говорехме и което няма да коментирам, по чл. 244а от НК, защото е факт, че не е повдигнато обвинение.

Моля да имате предвид, че не само не е нисък интензитетът на доказателствата, а той е бил и надграден с новите обяснения на обвиняемия С., дадени само два дни преди първоинстанционното гледане на мярката по това дело. Извърш. са и други процесуално-следствени действия. Какво е ставало в И., ще се разбере след получаване на отговор по надлежния ред (как са фактурирани, какво е фактурирано, какво е декларирано) от италианските власти.

А за преценка дали нямало доказателства за това как са давани парите, е достатъчно да се изгледа филма с видео и звук на записаното в хотелската им стая, регулярно чрез използваните СРС, броене и разпределяне на кешови пари, стигащи до няколко милиона.

Отделно от това, за да бъдат използвани СРС, органите на ДАНС по оперативното дело са искали разреШ.е от съда и вътре в материалите има един интересен отговор преди образуването на досъдебното производство (колегата явно е пропуснала) от италианските власти по линия по

международното полицейско сътрудничество, че двамата обвиняеми представляват интерес и за италианските власти по линия на пране на пари и данъчни престъпления. Въз основа на тези данни по настоящето дело, след образуването му, едно от първите действия по разследването е било и съществува да бъде направен опит от страна на наблюдаващия прокурор и прокуратурата чрез Евроджъст и директен контакт с италианските власти, в случая прокурори, да бъде създаден съвместен екип за разследване, до което не се е достигнало, имайки предвид продължителния период и изтичащия максимален срок в Б. на използваните СРС.

Иначе казано, идеята, че тези двама обвиняеми не са извършили каквото и да е престъпление, към настоящия момент не считам за адекватна и отговаряща на доказателствата по делото, като трябва да отбележа задължително, че за обоснованото предположение, както много добре е известно на съда, не е необходимо доказателствата да са такива, че да обосновават един-единствен възможен извод за виновността им или за постановяване на присъда.

По отноШ.е на другите две предпоставки, аз считам, че са налице и двете, за да останат със същата мярка за неотклонение - както да се укрият, така и да извършат друго престъпление. От доказателствата по делото е видно, че те нямат постоянен адрес. Изключвам регистрирането им в Д. към момента, което е съвсем нормално от страна на защитата. Появявали са се в Б. регулярно с една-единствена цел, след което отново са я напускали, не за да развият бизнес, а да изтеглят парите, които сами са си превеждали, което те намират за нормално и позволено, а после да ги предадат без всякакви документи на обвиняемия С. и да се върнат обратно. Или, накратко, ако обвиняемите са с друга мярка за неотклонение, вкл. и с „домашен арест“, липсата на каквото и да е осъзнаване от тяхна страна, че вършат престъпление, ще ги мотивира да извършат и друго, не хипотетично ще кажа отново, както и да се укрият. Ясно и точно защитата заяви, че няма нищо лошо да се теглят кешово едни пари и, едва ли не, да се раздават след това, защото няма забрана за теглене кешово, но има изискване, както в И. до скоро беше до 5000 евро, преди беше до 1000 евро, всичко това да минава по законен банков път, а не да се дават без документи на ръка. Или, те ще продължат същата дейност, което отново ще е престъпление за мен. Аз моля да потвърдите първоинстанционното определение. Благодаря!

Адв. Д. (реплика): Що се отнася до интереса на италианските власти по отноШ.е на дейността на двамата задържани в момента, смятам, че това е от абсолютната юрисдикция на италианското правосъдие и по никакъв начин не може да бъде мотив настоящият състав да потвърди взетата най-тежка мярка за неотклонение. Даже напротив - ако те имаха толкова голям интерес, щяха да искат международни заповеди за арест и т.н.

По отноШ.е на СРС-та трябва да бъдем конкретни, че те не са предоставени по никакъв начин на защитата, за да може да ги изслуша и да си организира защитата, още повече че се сочи период 2022 - 2023 г., като ЗСРС има много конкретизирани изисквания, предпоставки и контрол за използването на СРС, които предвиждат периоди най-много до 180 дни, с евентуално още 2 месеца увеличаване на срока, и то само ако има доказателства за извършена престъпна дейност. Смяя само да отбележа, че РeШ.е № 16/2018 г. на ВКС казва, че що се отнася до доказване на престъпление по чл. 255 от НК или данъчни престъпления не е допустимо използването на СРС и поради тази причина Благоевградските окръжен съд и прокуратура са били осъдени да заплатят обезщетение на обвиняеми, на които е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“ въз основа на

доказателства по дело, събрани чрез СРС, които не са допустими по закон за доказването на това престъпление. Моля да имате и това предвид.

Последното нещо, с което приключвам – договорите за покупко-продажба, които те са правили двамата самостоятелно и са закупували трюфели от български събирачи, брокери, складови бази и т.н., една от които е С., няма пречка дори и да приемем, че те са предавали парите на С., няма пречка той да е извършвал търговско представителство от името на дружеството на М., с което да не се задължава данъчно на територията на Б., но да плаща от името на М. количествата доставени гъби от събирачите. Договорът за покупко-продажба е неформален и в този ред на мисли търговското представителство не е задължително да има писмена форма. Бидейки купувачи, купувачите нямат задължение да издават фактури на лицата, от които купуват. Имат такова задължение лицата, които продават, а те са установени по безспорен начин, че са физически лица, множество на брой, които понякога са доставяли на базата на С., понякога на други стокови бази, от които са ги взимали и е логично да отидат веднъж да вземат от там, когато се събере достатъчно количество, а не да ходят всеки ден и да носят по 10 кг гъби, за да изнесат в И.. Правила са окрупнени износи веднъж седмично, като са плащали и на събирачите, които самите свидетели установяват, че не искат да издават документи и да получават, защото не искат да загубят социалните си помощи, защото повечето от тях са лица, които вземат социални помощи, от ромски произход и не само социално бедни семейства, а цели села са ангажирани със събиране на гъби и на трюфели. Естествено е, че като донесеш един килограм гъби или трюфели, ще получиш 100 лева в брой, чиято цена за съответния ден, съобразно качеството и количеството, е определяна и заплащана на събирачите. Поради тази причина днес представихме доказателства, че италианските дружества е трябвало да самофактурират на себе си, за да могат да изнесат от Б..

Къде им е мотивът да участват в престъпна група, за да помогнат на С. да извърши данъчни престъпления? Липсва всякакво доказателство за това нещо. Вярно е, че един от свидетелите казва, че в най-силните дни от брокер може да се съберат до 1 тон трюфели на ден по средна цена 100 лева. Това са 100 000 лева дневно, т.е. това са напълно Р.лни сделки, които обаче са извършвани не само чрез С., както в самото начало казахме. Така че по никакъв начин не се доказва участието в тази група, а още по-малко необходимостта от тази мярка за неотклонение.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИТИ:

Обвиняемият М.: Аз в момента чувам, че се говори за много големи цифри. Тук се говори за изтегляне на големи суми пари при заплащането на трюфелите, които закупувах, примерно говори се за 100 000, но аз при продажбите им в И. те ставаха 110 000. Когато моят счетоводител издаваше фактурите в И., първото нещо, което се прави в И., е фактурата да бъде регистрирана в данъчната служба в И. и всъщност от АП в И. фактурата отиваше при фирмата, която закупуваше стоката, след като фирмата, която получаваше фактурата от АП, я подаваше към банката и, естествено, всъщност след заплащането на трюфелите, за мен оставаше някаква малка

печалба. Всъщност, аз представях всички документи на банка „А“ и закупувахме по този начин трюфелите. Винаги е било по един и същи начин. Говорим за големи суми, но моята печалба не е била 100 000, а много малка. Всичко беше самофактурирано, фактурирах на себе си.

Със С. съм се виждал един път, но не го познавах. Моят служител Р. осъществяваше контактите. Първият път, когато се явихме в съда, аз даже не си го спомнях, не можах да го позная.

Тъй като имам майка в И., която претърпя операция за премахване на гърдата заради тумор и е на 90 години и се нуждае от чужда помощ, евентуално моля за възможността да мога да се погрижа за майка си в И. или евентуално ми се позволи да бъда с „домашен арест“, да мога аз да взема майка си при мен, за да мога да се грижа за нея.

Моят постоянен адрес е в И., разбира се.

Бих желал отмяна на мярката за неотклонение и налагане или на парична гаранция, или на домашен арест и забрана за влизане в Б..

Обвиняемият Р.: Баща съм на две деца, които не виждам от 3 месеца. Съпругата ми присъства тук. Моят адрес е в И. и живея с моите деца. Аз дойдох в Б. да работя като служител на фирмата на господин М.. Не съм извършил никакво престъпление. Аз всъщност осъществявах връзката между фирмите на М. и доставчиците в Б.. Моля да бъда освободен със забрана за пребиваване в Б. и с налагане на домашен арест или плащане на парична гаранция.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Заседанието продължава в 10.40 часа в същия съдебен състав, секретар и страни.

Съдът, след съвещание, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и съображенията на страните, прие, че искането за отмяна на обжалваното първоинстанционно определение и за определяне на мерки за неотклонение, различни от задържане под стража, не е основателно.

Не се спори относно наличието на първата предпоставка за продължаване действието на тези най-тежки мерки за неотклонение по отнош.е на жалбоподателите Р. и М.. Те все още са обвиняеми за съвместно умишлено престъпление от общ характер, наказуемо с лишаване от свобода.

Центърът на тезата на защитата е за несъстоятелност на обвинителната постановка за участие в ОПГ, създадена с цел данъчни престъпления. ПАС споделя мнението на първата инстанция, че събраните гласни, писмени и веществени доказателства и доказателствени средства, ведно със справките с информация от експлоатирани СРС, достатъчно стабилно подкрепят обвинението. Споделя също становището му за достатъчно ясна материалноправна конструкция на обвинителната теза и на твърдените престъпни роли (жалбоподателите осигурявали средствата, а обв. С. ги използвал за снабдяване със стока, която чрез своето търговско дружество изнасял за техните дружества в И., като всички са се съгласявали доставките да не бъдат отразявани в документи (които да подлежат на осчетоводяване), т.е. да не се плащат следващите от продажбите данъци върху печалбата в Б.). ПАС се присъединява към мнението на проверяваната инстанция, че

събраните доказателства се обединяват в система и имат потенциал да обосноват предположение за систематично (в продължение на над година) закупуване на гъби и трюфели от територията на РБ. и доставяне на стоката в И. без документален поток, който да формира облагаем по българския ЗКПО приход. По надлежния ред е проследено движението по няколко банкови сметки, от които жалбоподателите са теглили на ръка пари в гр. П. и също на ръка ги предоставяли веднага след това на обв. С., чието дружество „Т.“ ЕООД (доставчикът на трюфелите) е избягвало плащането на данъчни задължения по последващите вътрешнообщностните доставки към италианските дружества на жалбоподателите. Личните контакти между тримата пък са отразени на множество иззети записи от камери за видеонаблюдение.

Представените от защитата пред първата и пред настоящата инстанция документи касаят превоза на закупената от италианските дружества стока и данъчно обложени в И. последващи сделки с тази стока. Те всъщност нямат връзка с обвинителната теза за данъчни престъпления на територията и в ущърб фискалните интереси на Б., в които Р. и М. участвали като подбудители и помагачи. Освен това не опровергават събраните писмени и гласни доказателствени сведения за несъответствие между отчетените от „Т.“ през 2022г. доставки към И. с данъчна основа от 71 969 лева и изтеглените от жалбоподателите и предадени на обв. С. милиони евро. Конкретиката в дадените от него обяснения, според които се бил съгласил да получава в Б. и да предоставя в С. кеш на жалбоподателите подлежи на детайлна проверка за правдивост. За целите на настоящото произнасяне те са важни с това, че установяват, че тримата са били „в услуга“ един на друг по корисни побуды.

Без всякакво съмнение сторените от тримата обвиняеми разплащания без придружаващи данъчни документи, личната връзка между тях и извършените Р.лни сделки между техните дружества сочат на съвместна дейност. Действително една част от тяхната съвместна дейност е била легална, но доказателствата по делото установяват, че по-голямата част от търговския им контакт е приела формата на серия престъпни актове срещу обществените отнош.я, свързани със законосъобразното разчитане с фиска на РБ., като се установяват и останалите елементи на престъпния състав по чл. 321 НК (изброени и приемливо анализирани в определението, с което обжалваните мерки за неотклонение са били взети).

Може да се заключи, че първият съд е бил прав в мнението си, че от вземането на най-тежките мерки за неотклонение до настоящия процесуален момент не е настъпила промяна, която да дестабилизира обвинителната теза.

Коректен е и изводът му за все още налична опасност от извършване на престъпления. Жалбоподателите са в центъра на добре обмислена, прецизно осъществявана, трудоемка, широкомащабна и дръзка престъпна дейност, от която е генериран значителен финансов ресурс (вследствие накарняване на данъчното законодателство). ПАС счита, че тази характеристика на дейността сочи съвсем Р.лна опасност да продължат нейното извършване или да извършат престъпление, за да я прикрият. Съвсем очевидно е, че участвайки в подобна дейност, осъществявана продължително и успешно в Б. и И., двамата са развили умения и опит в данъчните посегателства. Така че чистото им съдебно минало не би могло да се интерпретира като изключващ въпросната сериозна опасност фактор. Интензитетът на коментираната опасност никак не е нисък към настоящия процесуален момент, така че втората по тежест мярка

за неотклонение домашен арест не е подходяща.

ПАС напълно споделя отговора на ПлОС на възражението на защитата, че здравословното състояние на М. било несъвместимо с арестни условия, поради което направо препраща към тях. Само ще допълни, че в ЗИНЗС и в Правилните за неговото приложение има достатъчно правила, които дават сигурност както за перманентното му медицинско обгрижване в ареста, така и за адекватна Р.кция в случай на влошаване на хроничните му заболявания.

ПАС самостоятелно обсъди добрите характеристични данни за жалбоподателите и полагащите грижи за техните бложни (деца, съжителители и родители) и намери, че тези обстоятелства, които следва да се ценят на основание чл. 56, ал. 3 НПК, не могат да мотивират смекчаване на мерките им за неотклонение, тъй като не могат да изключат опасността от извършване на престъпление, ако са на свобода.

Споделят се изводите на първата инстанция, че досъдебното производство протича ритмично и без забавяне, респ. срокът на задържане на жалбоподателите не надхвърля разумната продължителност на обжалваните мерки за неотклонение.

Вярно е, че с жалбоподателите не са извършвани конкретни процесуално-следствени мероприятия, но действието на задържането под стража не е предпоставено от подобна активност. Напротив, предназначението на тази мярка за процесуална принуда е да попречи на извършването на престъпления и да обезпечи присъствието на обвиняемия по време на наказателното производство, а не само за извършване на процесуални действия, изискващи негово участие.

С оглед горните съображения ПАС е на становище, че обжалваните мерки за неотклонение продължават да бъдат оптималните – мерките, които съобразяват всички обстоятелства по чл. 56, ал. 3 от НПК и отговарят на целите по чл. 57 НПК.

Поради това обжалваното определение е законосъобразно и подлежи на потвърждаване.

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определението № 1355/31.08.2023г. по н.д. № 1804/23г. по описа на ОС-Пловдив, с което е оставено без уважение искането за изменение мерките за неотклонение „задържане под стража“ на обвиняемите по ДП № ***/**г. на Отдел „***“ при ОДМВР гр. П. – италианските граждани П. Р. и А. М. М..

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

На преводача да се ИЗПЛАТЯТ 100 лева от бюджета на съда - възнаграждение за извърш.я превод, за което се издаде РКО.

Протоколът изготвен в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 10:55 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____